

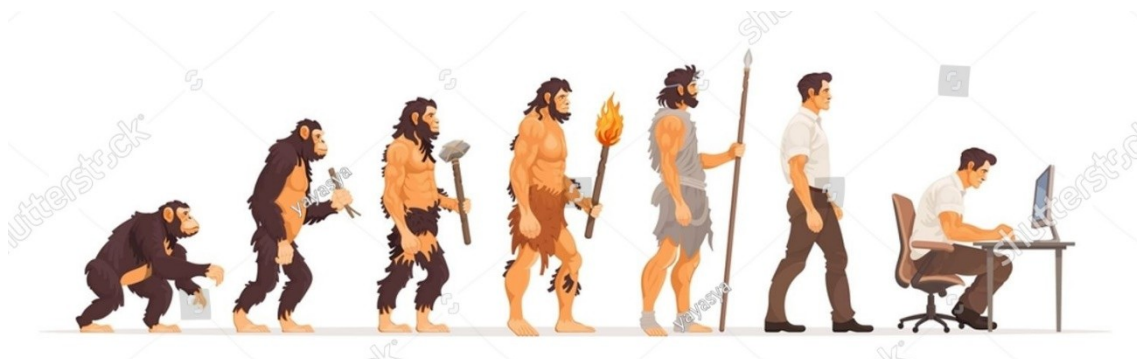
COLUMNES DE dctossol.cat. Avui:

RETORN A L'ANIMISME?

A les cultures històriques antigues -sumèria, egípcia i així- això de l'ànima", de fet, **només la tenien els humans** d'alta estirp -faraons i governants, herois i homes d'alta condició etc-.

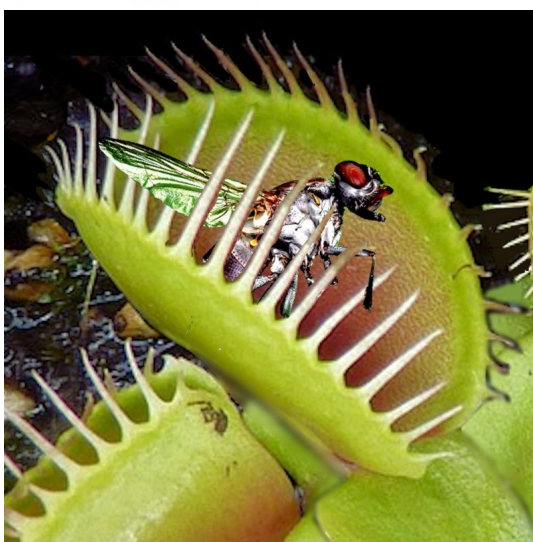
Amb la revolució que va significar el cristianisme a la Roma dels primers segles, es va oficialitzar, però, que **eren tots els humans**, inclosos esclaus i així, els tenien ànima.

Però el que, ja des de la bíblia hebrea s'havia consagrat, que, d'ànima pròpiament dita, d'entre els essers vius, **només en tenien els humans**. I encara, no és fins gairebé fa un parell de segles, però que no es va oficialitzar que els indis, els negres i així, **també** en tenien!.

Darwin i els demès científics de l'època, van fer petar pels aires aquetes creences amb la teoria de **l'evolució de les espècies** des de la qual sabem que **els humans** som simplement **els animals més evolucionats**. Més evolucionats en la seva -nostra- línia evolutiva, és clar, ja que que no és, ni de bon tros, la única, doncs insectes, microbis, fongs i plantes, també evolucionen, si bé en altres línies.

Els humans -jo també- cofoiament pretenem justificar la nostra **"superioritat genètica"** sobre la resta d'essers vius amb arguments com la nostra intel·ligència complexa, la dita autoconsciència i coses així,

Però ahir, en veure un passatge del magnífic documental "*En la memòria de las plantas: neuro biologia vegetal*" (el vaig trobar a youtube) vaig canviar d'opinió.

En ell s'explicava que des que coneixem el genoma humà, -a finals del passat segle-, sabem que tenim .26.000 gens -es a dir que -com a més evolucionats-, som l'animal que més en te .

Però resulta que ara sabem que, la planta del arròs, en te 50,000. És doncs que resulta que el nombre de gens no és un indicador del nivell evolutiu? No, simplement passa que la planta de l'arròs **és mes evolucionada que l'animal homo**. (En la seva línia evolutiva, és clar.)

En aquest mateix sentit, avui també sabem científicament que, no només els homes i els animals **tenim memòria, sentiments, intel·ligència**, etc. Tots els essers vius la tenen; cada un a la seva manera, esa clar...

És a dir que, poèticament parlant, de "ànima", d'alguna manera. **la tenen tots els essers vius**.

És precisament el que **ja intuïen els nostres prehistòrics ancestres** de les coves d'Altamira -o els indis americans precolombins -, amb un **animisme** anterior a les religions històriques.

Es diu que quan Napoleó, després que la Revolució francesa hagués guillotinat quasi tots els religiosos i cremat o transformat tantes esglésies catòliques per dedicar-les a estrambòtics cultes pseudo-religiosos, va decidir **restaurar la vella religió** i coronar-se emperador a la vella usança, el Papa Pius VII li digué: *“veieu, veieu com el poble no pot viure sense Deu?”* I Napoleó li respongué: ***“No, El que no pot és viure sense religió”***.

Amb la previsible nova espiritualitat, que, ben segur ens apareixerà en aquest segle XXI o més endavant, és possible que hi voldran “sucra pa” molts sectors irracionals, per a obtenir-hi poder, com va passar a la romàntica segona meitat del segle XIX -i, a casa nostra, la no tan romàntica del XX.

Però tinc clar que, la transformació de les velles religions culturalment arraigades, hauran de relegar al sectarisme els seus grups dogmàtics irracionals i entendre que ciència i religió **no son forçosament antagòniques** sinó complementàries.

I pel què fa a la qüestió de la diguem-ne "ànima" dels essers vius, caldrà que els humans no vulguem ser tan llestos.com per a seguir proclamant-nos **"reis de l'univers"**.

Com ja intuïen els nostres ancestres prehistòrics **tots els essers vius** tenen algun tipus d'ànima.

Certament, nosaltres, avui, tenim molta ciència, però els nostres ancestres , abans, tenien molta més intuïció i, no oblidem, que el mètode científic és el mètode inducció/deducció. **Sense racionalitat, no hi ha ciència, però sense una prèvia intuïció, tampoc.**

Miquel Fané decembre de 2024

RETURN TO ANIMISM?

In ancient historical cultures -Sumerian, Egyptian and so on- this "soul", in fact, only humans of high lineage had it -pharaohs and rulers, heroes and men of high status etc-.

With the revolution that Christianity meant in Rome in the first centuries, it was made official, however, that all humans, including slaves and so on, had a soul.

But what had already been consecrated since the Hebrew Bible, that, of the souls properly speaking, among living beings, only humans had one. And yet, it was not until almost a couple of centuries ago, but it was not made official that Indians, blacks and so on, also had one!.

Darwin and other scientists of the time, blew these beliefs into the air with the theory of the evolution of species from which we know that humans are simply the most evolved animals. Most evolved in their -our- evolutionary line, of course, since it is not, by any means, the only one, since insects, microbes, fungi and plants also evolve, although in other lines.

Humans -me too- often try to justify our "genetic superiority" over the rest of living beings with arguments such as our complex intelligence, the so-called self-awareness and things like that,

But yesterday, when I saw a passage from the magnificent documentary "In the memory of plants: plant neurobiology" (I found it on YouTube) I changed my mind.

It explained that since we know the human genome, -at the end of the last century-, we know that we have .26,000 genes -that is to say that -as the most evolved-, we are the animal that has the most.

But it turns out that now we know that, the rice plant, has 50,000. So it turns out that the number of genes is not an indicator of the evolutionary level? No, it simply happens that the rice plant is more evolved than the animal homo. (In its evolutionary line, of course.)

In this same sense, today we also know scientifically that, not only men and animals have memory, feelings, intelligence, etc. All living beings have it; each in their own way, of course...

That is to say, poetically speaking, of "soul", in some way. all living beings have it.

This is precisely what our prehistoric ancestors in the caves of Altamira -or the pre-Columbian American Indians, with an animism that preceded historical religions - already sensed.

It is said that when Napoleon, after the French Revolution had guillotined almost all religious people and burned or transformed so many Catholic churches to dedicate them to bizarre pseudo-religious cults, decided to restore the old religion and crown himself emperor in the old way, Pope Pius VII said to him: "See, do you see how the people cannot live without God?" And Napoleon replied: "No, what they cannot do is live without religion."

With the foreseeable new spirituality, which will surely appear to us in this 21st century or later, it is possible that many irrational sectors will want to "suck bread" in it, to obtain power, as happened in the romantic second half of the 19th century -and, in our country, the not so romantic 20th.

But I am clear that, the transformation of the old culturally rooted religions, will have to relegate their irrational dogmatic groups to sectarianism and understand that science and religion are not necessarily antagonistic but complementary.

And regarding the question of the let's call it "soul" of living beings, humans will have to not want to be so clever as to continue proclaiming ourselves "kings of the universe".

As our prehistoric ancestors already intuited, all living beings have some type of soul.

Certainly, we, today, have a lot of science, but our ancestors, before, had much more intuition and, let's not forget, that the scientific method is the induction/deduction method. Without rationality, there is no science, but without a prior intuition, neither.

Miquel Fané December 2024

